

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT.)

VASUTI SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS

ZSIVKOVITS ANTAL.

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőség:
Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14.- kor.
Fél évre ... .. 7.- kor.
Negyed évre ... .. 3.50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító részv.-
társ.-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

A protekcezió-rendszer.

— Czikksorozat. —

III.

Miskolcz, 1905. július 15.

(§§) A m. kir. államvasutakat kezdetben nem is akarták hivatalnak tekinteni. Inkább vállalatnak, üzletnek nézte a nagyközönség s mint ilyet is ítélte meg. A mai helyzet, hogy a magyar kir. államvasutak igazgatására szervezett forumok valóságos „hivatal” jellegével ruháztattak fel, csak az idők folyamán beállott természetes és fokozatos fejlődés következménye.

Kezdetben a „hivatal” után törekvő magyar nem is érzett semmi kedvet ahhoz, hogy a fuvarozási vállalat alkalmazottai közé lépjen, valahogyan lenézték, lebecsülték az üzleti szellemtől áthatott foglalkozást s inkább mentek a megyéhez, városhoz, ami hatalmi jogokkal és előnyökkel felruházott hivatal lévén, tagjainak is nagyobb tekintélyt kölesönzött.

Ámde a vasuti ágazatnak a közgazdaság fejlődésével lépést tartó gyors szaporodása s a benne rejlő előnyöknek fokozatos felismerése lassanként megváltoztatták a helyzetet. — A vasut, amely vidéken megjelent az ő szárnyas kerekeivel, csakhamar tért hódított magának, jogokat, előnyöket szerzett, tekintélyét emelte s a kezdetben annyira ellenszenvesen fogadott intézmény kezdett a közönség minden rétegében népszerűsége emelkedni.

Nem volt többé megvetett a vasuti hivatali pálya sem. A ki kimaradt a megyétől, a várostól, összeköttetéseket keresett, hogy a vasut építési vagy egyéb igazgatási ágánál hivatalt kaphasson.

A vasuti pályára készülők száma mindig emelkedett évről-évre s ime, ma ott vagyunk, hogy valósággal előzönlük az állásért folyamodók a vasutintézetet.

A közéletben lábrakapott protezsáló rendszer természetszerűleg itt is érvényre jutott. A hivatalba jutás előfeltétele kezdetben legalább is az volt, hogy a pályázó már vasuti hivatalban levő családtagja, rokona lett legyen. Így aztán egész vasutas családok jöttek létre, a kik nemzedékről-nemzedékre mintegy élethivatásul tekintették a vasuti hivatali pályát.

Jött aztán a korrupcezió. Az ország-szerte szomorú állapotokat megteremtő protekcezió-rendszer, a melynek túlzásai, mint egyéb hivatali szakszolgálatoknál, ép úgy a vasuti adminisztrációban is talajra lettek.

A családi összeköttetések érthető kihasználása után jöttek más, minden lehető és lehetetlen konneksziókat hajhászó protekceziók, a melyek akkor vesztek el igazán az erkölcsi alapjukat, ha hitvány anyagi érdekek terére esapnak át s a hivatali állásokat valóságos üzérkedés tárgyává teszik.

Nem ezélünk itt kiterjeszkedni azok elmondására, hogy az összes hivatalok közös rákfenéje: a protekcezió mily körülmények között nyilvánul meg leginkább a vasuti hivatali életben, hiszen adott esetekben talán már minden vasuti alkalmazottnak volt módja meggyőződést szerezni e tekintetben.

A protekceziót teljesen kiirtani nem lehet, e fölött minden vitatkozás hiába való. Mig hivatalra vágyó emberek lesznek, addig a protekcezió keresés és gyakorlás nem szűnik meg. Hiszen bizonyos fokig meg is van annak a létjogosultsága, de csak addig, mig az igazi kiváló tehetségek és kimagasló érdemek jutalmazására fordítja erejét. Ha ezt a határt túllépi, akkor vége! Az már nem egészséges állapot, az már veszedelme a közhivatali pályának, az ambicziónak és az alkalmazottak érdekeinek.

Ezt ki kell küszöbölni, mert erkölcsi alapja nincs. Egészségesebb alapokra

TÁRCZA.

A beesapott örmény.

I.

A zöld zsalugáteres ablakokból alázatos köszöntések hangzottak ki, a mikor Áspis, az örmény végig ment a nyáradföldi Főutcán. A férfiak dörögve vették le a kalapjukat, az asszonyok pedig félresimítván homlokukról a fejkendőket, a mi körülbelül annyit jelentett, mint a férfiak kalaplevétele, szorongva sipogtak:

— Csókolom a kezit naceszás ur!

Csak így: naceszás ur! És a világeért el nem botlott volna egynek is a nyelve, hogy valahogyan tekintetes urat ne mondjon.

Tekintetes ur már nem volt Nyáradfálván. Kipusztult, kihalt ez a nemes, úri nemzedék, az utolsót tíz esztendővel ennekelőtt tették sirba, a nyáradmenti temető szomorú fűzei alá, a családi kriptába. A ki követte, az már nagyságos ur volt. Áspis, a gaz kis örmény, a kieserzett kordoványbőrű faluvégi boltos, a kiből ur lett, a falu ura.

Áspis mosolyogva ment a Főutcán. Jó kedve volt és apró, zöldes fényű szeme egyre ugrált csontos üregében. Valósággal

tánczolt az a két sóvár, éhes szem. Kingrottak a házak födelére, levetette magát az udvarokra, fölkapaszkodott a kutágasokra, kikarikázott a kertekbe. Áspis bele szeretett volna kaczagni a napfényes levegőbe. Minden, minden az övé itt. Az egész falu és az egész határ. A ki csak itt lakik, az mind az ő zselére, szolgája. Áspis, a gaz kis örmény kinyújtotta a kezét a levegőbe. Mintha meg akarná simogatni. Ez is az övé, a levegő is. Ha neki úgy tetszenék, még azt se szíhatná senki. De ő jó ember, nagyon jó. Mindenkinek ad a levegőből, még a halnak is, a mely Nyárad vizéből kiveli magát a partra. Ő nem tehet róla, ha a hal megdöglik a levegőn. És miért is hasonlít az ember néha annyira a halhoz?

Áspis gondolkozott, de ez nem volt neki kellemetlen. Szeretett gondolkodni. Ebben különbözött a többi embertől, a ki Nyáradfálván élt. Ez így helyes, ez így jó. Az Áspis feje káptalan, elbirja ő az egész falu gondját.

Egyszerre elkomolyodott. Ott a Főutca közepén gőgösen terpeszkedett egy tornáczos ház. Öreg, megvedlett épület. A tornácz kőkoczkáit kiette az idő, az oszlopok megrepedeztek. A ház tezejét belepte a moha, a falakat végigverte az eső és sötét vonalakat húzott rajta, mint egy öreg, megviselt

kell fektetni az állások betöltése körül eddig megnyilvánult rendszert, illetve a teljes rendszertelenséget, mely eddig nagyjában általánosságban divott a m. kir. államvasutaknál.

(Folyt. köv.)

Ki felelős a szállítási (spediczió) rendelkezésért?

Julius 15.

A szállítványozási üzlet szokványainak rendszeres összeállítása híján nagyon gyakran merülnek fel szállítványozók és nem szállítványozók között vitás kérdések, melyek a bíróságot is hosszabb ideig foglalkoztatják, a nélkül, hogy a felvetett kérdést érdemben eldönténék. A bíróság ugyanis a szállítványozási üzlet szokásairól nem lévén kellőleg tájékozva, önkéntelenül helytelen mederbe terelődnek a tárgyalások, melyek pedig röviden bevégezhetők volnának, ha a bíróságot egy általános érvényű, a budapesti kereskedelmi és iparkamara által is elfogadott és a legfőbb kereskedelmi hatóságok által elismert szállítványozási szokványok tájékoztatnák a fennforgó kereskedelmi gyakorlatról. Épen

azért csak köszönet illeti a tekintetes szerkesztőséget, midőn egy-egy ily vitás kérdés ankétszerű megvitatását lehetővé teszi és a magam részéről is szívesen járulok, mint az Egyesült budapesti szállítók testületének elnöke, a felvetett eszme tisztázásához.

1. Általában anyagilag egy, a szállítványozó (spediczió) cégnél adott írásbeli rendelkezésért az felel, aki ezen rendelkezést szóval vagy írásban adta. Rendszerint a szállítványozási rendelkezésekre egy nyomtatott, illetőleg rovatózott űrlapot használnak, amely ugyanazon adatokat tartalmazza, mint a melyeket a kereskedelmi törvény a 395. § ban a fuvarlevelek tekintetében meghatároz. Ezen szállítványozási rendelkezés nem egyéb, mint a szállítványozó által kiállítandó fuvarlevél helyettesítője; lényegileg pedig nem más, mint egy szerződés, mely a feladó, illetve a rendelkező és szállítványozó közt keletkezett fuvarozási vagy szállítványozási üzlet bizonyítékául szolgál. Az, a ki egy szállítványozási rendelkezést kiállít, felelősséget vállal a szállítványozóval szemben a felmerülő fuvar és szállítási költségekért, a mennyiben ezek a címzettől be nem szedhetők.

2. Azon rendelkező, a ki a szállítványozó cégnél írásban és sajátkezű aláírásával el-

vezet az őreg nem felelt és mégis felelt. Elkezdt köhögni és úgy hápogott-krárogott, hogy majd kiszorította a lelkét. Jó fertályóra mulva nehezen kinyögte:

— Látod!
A gaz kis örmény élvezett. Tetszett neki az őreg kínlódása és örömeben szinte dobogni kezdett lábaival a tornác falán. De legyűrte magában az örömet és aggodást színelő hangon mondta:

— Vigyázzon az egészségére tejs ur!
Az őreg bosszusan ütötte fel a fejét:
— Vigyázzak? Elhegedülte ezt már szent Dávid. Hirből sem ismerem én már az egészséget.

Áspis megingatta a fejét.
— De hát mi lesz?
— Meghalok! — jelentette ki keményen az őreg és nézte a csizmaszárát, a melyen már fakult a varrás. Ugy járok, mint ez a csizma. Széthullok egyszer.

Áspis azt gondolta: no, most már helyben vagyunk! Köszörült egyet a torkán és újra kezdte:

— Látja, tejs ur, magának már egy sem telik sok öröme ebben a házban. Mi? Nem igaz? Látja! Hát mondom magának, miért ragaszkodik úgy hozzá? Miért?

Az őreg riadtan nézett az örményre s csak ennyit felelt: Mert!

II.

arezon a köny. És Áspis mégis úgy érezte, hogy ez az épület gögösen néz rá. Miért? Áspis szitkozódni szeretett volna. Ez volt az egyetlen ház, a mely nem volt az övé. Az egyetlen valamennyi közül.

Az őreg Gácsi Tamás ott gubasztott a tornácson és melengette magát a napfényen. Nagyon vén ember volt már. A hatvant meghaladta, a szakála hófehér, a bőre kiszáradt, a csontja zörgött. Olyan ember, a kirel azt mondják, hálni jár belé a lélek.

Áspis belépett hozzá:
— Adjon Isten tejs ur!
Tejs ur. Ez volt Gácsi. Más fajtája az urnak, a világerért sem tekintetes ur, de azért ur.

Az őreg Gácsi fogadta:
— Hozott Isten!
Tegezte az örményt. Az ilyen őreg ember, mindenkit tegez. Még a viczeispánt is. Azt mondja neki:

— Szervusz uram öcsém!
Ez kijár neki. Már tudniillik nem a viczeispánnak, hanem az ilyenfajta őreg embernek — a bizalmaskodás.

Áspis felült a tornáczkönyöklőre.
— Hogy mint van tejs ur? — kezdte a diskurzust.

látott rendelkezéssel, egy ezen rendelkezés képesán létrejött szállítványozási ügylet iránt rendelkezik, a fennálló kereskedelmi és szállítványozási üzleti szokás szerint épp oly módon felelős a speditőrrel szemben, mint azon küldő, a ki a vasuti fuvarlevélen mint feladó szerepel.

Tudvalevő, hogy az, a ki a vasuti fuvarlevélen mint feladó szerepel, a feladás ténye, valamint a fuvarlevél kiállítása által a vaspályával szállítási szerződésbe lép. Erre vonatkozik a vasuti fuvarlevélnek közismeretű ezen nyilatkozata is: „Ezennel küldöm Önnek az alább megjelölt árukat az üzletszabályzatban és a díjszabásokban foglalt határozmányok alapján, melyek ezen küldeményre alkalmazandók“. Ha a rendelkező nem szállító közbejöttével, hanem saját maga eszközölné a vasuti feladást, ő írná alá a fuvarlevelet és ez esetben ő reá magára vonatkoznék azon beismerés, hogy az árukat az üzletszabályzatban és a díjszabásokban foglalt határozmányok alapján küldi; de mivel a vasuti feladást nem maga teljesíti, hanem a szállítványozó által végezteti, a szállítványozási (spedició) rendelkezés aláírása, vagy kiállítása által teljesíti azon beismerést, hogy az áru az üzletszabályzatban és a díjszabások-

ban foglalt határozmányok alapján kezelendők, akárcsak ő maga teljesítene a vasuti feladással s elindítással járó formalitásokat. Emellett közömbös marad, hogy a rendelkező a szállítványozási (spedició) rendelkezést aláírja, (t. i. sajátkezű aláírásával ellátja) avagy csak egyszerűen kiállítja. (Pl. a „feladó“ rovatot üzleti bélyegzőjével ellátja.) Elégséges a feladónak, saját elhatározásából mint „feladó“ történt megnevezése, avagy a feladó megjelölésére szánt rovatnak a feladó nevével való ellátása, arra nézve, hogy a feladó a szállítványozóval szemben szavatosságot vállal mindazon büntetésekért vagy károkért, melyek a szállítványozóra a kísérő iratok helytelenségéből, a helytelen bevallásokból, vagy fedezetlen fuvarilletékekből származhatnak.

3. Ha a speditőrnek adott szállítási rendelkezésben a rendelkező egy harmadik személyt nevez meg, mint törzsfeladót és nem kötetett ki az, hogy a szállítványozási díjakért és költségekért a rendelkező felelősséget nem vállal, a rendelkező sajátkezű aláírásával ellátott rendelkezésének tartalmáért és esetleges következményeiért épen úgy felel a szállítványozóval szemben, mint maga a szállítványozó felel a vasutal szemben a

— Jó. Hát legyen így. De látja, nekem kellene ez a ház. Hiányzik. Adja el.

— Nem.

— Jó pénzért.

— Semmiért.

— De mégis.

Az öreg elgondolkozott.

— Van nekem egy unokám — kezdte. Arra hagyom. Aztán itt akarok meghalni. Itt születtem

Az örmény gondolt egyet:

— De ki mondja, hogy ne haljon meg itt?

Az öreg rábámult az örményre.

— Hogy érted?

— Adja el s én beírom a kontraktusba, hogy halála napjáig benne lakhat.

— Hm.

Az öreg éppen aznap kapott levelet az unokájától. Azt írta a kölyök, hogy pénzre van szüksége, sok pénzre. Ez jól jött.

— Hát csináljunk egyezséget! — mondotta. Te fizetsz most nekem ötszáz forintot, aztán minden hónapban, a míg élek, husz forintot, majd minden héten küldesz nekem három kupa málé-lisztet s én oda adom a házamat, de úgy, hogy benne lakjak holtom napjáig, neked adom a kertet, a határban tiz hold szántómat és azt az erdőrészt, a melyik az enyém.

Az örmény majdnem hogy a levegőbe

ugrott örömeiben. Mindjárt be is ment a felső házba és megírta a kontraktust. Az öreg feltette az okulárét és elolvasta. Szóval-szóra úgy volt, a hogy ő mondta. Az örmény befizette az ötszáz forintot, sőt mindjárt megtoldta husz pengő forinttal, az első hónap rátájával s aláírván közösen a szerződést, hazament s elküldte természetben az első hétre szóló fizetési részletet, a lisztet is.

Otthon pedig meglegedetten dörzsölte kezét Áspis és diadalmasan dünnyögte maga elé:

— Most már enyém minden. A vén számár már éri már meg a jövő tavaszt.

III.

Áspis az utoljárt járta. Az orvosok ott sürögtek, forgolódtak körülötte, három is, hírneves orvostanárok, a kiket Pestről hozattott. Áspis érezte, hogy neki már befellegzett. Hiszen nem csuda, lehetett tán vagy hetven éves már. Az orvosok ott tanácskoztak körülötte és azt mondták, nagy veszedelem, mert Áspisnak rossz az epéje és a mája. És Áspis gondolkodott. A gondolkodás volt az élete és elgondolta, hogy ime meghal úgy, hogy mégsem az övé körülötte minden. Az a ház, a nagy tornáczos épület a Főutcán még mindig nem az övé.

feladás ténye, valamint a fuvarlevél kiállítása és aláírása által.

Ugyanis a szállítmányozási üzletben gyakran előfordul, hogy valaki, akit személyesen, vagy hírnévből ismerünk, rendelkezik harmadik, előttünk ismeretlen személyek küldeményei tekintetében. Ez esetben épen azért fogadjuk el az előttünk ismeretes rendelkező dispozióját, mert azt ismerjük és anyagiilag megbízhatónak tartjuk azon felelősség tekintetében, melyben a speditió rendelkezésnek elintézése és a forgalmi intézethez való továbbítása fentiek szerint magában involvál. Az is lehetséges, hogy ezen rendelkező kiköti magának a szállítmányozóval szemben, hogy a rendelkezésért nem vállal felelősséget.

Ezen eset a gyakorlati életben ritkábban szokott előfordulni és ily kikötés híján a 3. pont szerint felel rendelkező a szállítmányozóval szemben az előbbi által kiállított speditió rendelkezés tartalmáért.

HETI KRÓNIKA.

Július 15.

Csendes a hon, politika
Nem zavarja, nem kavarja,
Az uborka-szezon ténye

Harminez év előtt vette meg a Gácsi Tamástól s annyit fizetett érte azalatt, hogy Pesten akár négyemeletes házat vehetett volna már ezért a pénzért. De hiába! Az a Gácsi csak nem akar meghalni. Már kilenczven éves talán és esze ágában sincs elbucsuzni a világtól. Áspis feljajgatott az ágyában. Tisztán érezte, hogy ha ő meghal most, hát azért a Gácsiért hal meg. Ez a harmincz esztendő várákozás rontotta el az epéjét és a máját. Áspis fölördít. Az orvosok aggódva szóltak rá: Csak csendesen, csendesen . . .

Levelet hoztak. Ki küldte? Gácsi Tamás. — Ne bántsa! — mondták az orvosok. — Ne olvassa el. Őnek nem szabad olvasni. Áspisnak kigyult a zöldfényű szeme. De ezt olvasom!

Vajjon mi lehet benne? Mit akarhat? Hátha fölbontja a szerződést, vagy azt írja: Holnapra meghalok!

Elolvasta. Ez volt benne írva: Hallom, beteg vagy. Jó egészséget kívánok. Látod én már ötven esztendeje beteg vagyok, de még élek. És nem is halok meg. A mi családuknban száz évig élnek az emberek. Szervusz! Áspis hátra esett az ágyában és rögtön meghalt epeömlésben.

Pakots József.

Mint a lidércz, úgy ül rajta.
Zárva a Ház, az ajk néma,
Csak kurjantás hallszik néha.

Bezzeg nem úgy Odesszában!
Térdig járnak már a vérben —
S katonákat akasztanak
A fegyelem szent nevében,
Inkább zsarnok kedvét immár
Akasztaná szegre a czár.

Kipattant egy furcsa titok,
A matróna szive lángban —
S bár lehetne unokája,
Férjet kíván igazában.
De ez senkit ne aggasszon:
Óreg asszony nem vén asszony!

Nagy bajban van Norvégia
Hogy királyát elkergette,
Mert utódot — bár mint hirdet —
Találni nem bir helyette —
Ez lesz vége: hallom is már:
Gyere vissza, édes Oszkár!

Régi irás bizonyosága
Dicsőség a magyar névnek,*
Hogy az óra szerkezete
Találmánya magyar észnek.
Azért még se tudjuk soha,
Hogy hányat ütött az óra.

Szomorú hír Granadából
— Szinte fáj az ember lelke —
Hogy a híres Alhambrának
Közeledik végső percze,
Inog, sülyed s omlik mint a
Vizen épült — *pragmatika!*

Turidu.

HIREK.

* **Felépült orvos.** Dr. Szolarik Vilmos, ruttkai vasuti orvost f. évi május hó első napjaiban az a szerencsétlenség érte, hogy egy tehervonaton áthaladva, a leszállásnál egy kiálló kampóban súlyosan megsértette magát. Néhány napig Ruttkán ápolták, majd a tescheni kórházba szállították, ahol teljes hét hétig gyógykezelték. Dr. Szolarik most hagyta el a kórházat és visszaérkezett székelyéire, Ruttkára. Orvosi gyakorlatát azonban még nem kezdheti meg, mert még üdülésre van szüksége.

* **A vasuti sztrájkvezérek a kereskedelmi miniszternél.** A vasuti sztrájk volt vezérkara, a tizenhárom bizottság együttesen tiszteltgett Vörös László kereskedelemügyi miniszternél, megköszönve a bizottság tagjainak állásaikra való visszahelyeztetését. A keres-

kedelemügyi miniszter hangsúlyozva azt, hogy a vasuti személyzet érdekeit mindig készséggel istápolja, biztosította őket, hogy a multakért a vasutírányadó tényezői közül a sztrájkbizottság tagjaira most már senki neheztelni nem fog, de egyuttal fel is hívta valamennyiöket, hogy fokozott buzgalommal lassanak kijelölt működési körük betöltéséhez.

* **Az olasz vasutak államosítása.** A hivatalos lap közli Márk miniszteri tanácsosnak a kereskedelemügyi miniszter megbízásából közzétett rendeletét, melyben az olasz magánvasutak államosítását hivatalosan jelenti, jelezve egyben azt is, hogy az e vonalakra vonatkozó közlemények jövőben az olasz államvasutak római vezérigazgatóságától fognak kiindulni s illetve, hogy azok ezentul utóbbihoz intézendők.

* **Az arad-hegyaljai motoros vasut építési engedélyét** a kereskedelmi miniszter már kiadta és így a vasut építésének munkálatai rövid idő mulva megkezdődnek. A végrehajtó bizottság igazgatóvá Kotsis Lajos aradi építésztt választotta meg. — Az új vonal az első kis vasut lesz az országban porosz minta szerint — A tervbe vett 60 kilométer hosszú vasut Aradról egyfelől Gyorokig és Pankotáig, másfelől Mária-Radnaig fog vezetni mindenütt az állami és törvényhatósági utak mentén. Az építési és berendezési költségek 2,510,000 koronával vannak előirányozva. A finanszírozást a berlini Henning, Hartwig & Co. vasutépítő cég eszközli.

* **Katonatisztek vasuti jegye.** Több lapban olvastuk a következő hirt: „A katonatisztek eddig kedvezményes jeggyel utazhattak a vasuton, sőt a tartalékosok is felöltötték spórolás szempontjából az uniformist, ha valamerre utaztak. Hieronymi volt miniszter legutolsó intézkedése — mely csak most került nyilvánosságra — ezt beszüntette, mert, mint értesültünk, ezentul minden katonaruhás ember ép úgy kell, hogy megfizesse utazási jegyét, mint bármely más utas, kivéve, ha igazolni tudja, hogy hivatalos uton van.“ — A hir hivatalosan még megerősítenes.

* **Vonatösszeütközés.** Leobenből táviratozzák, hogy Wald állomáson vasuti baleset történt, a mely könnyen végzetessé válhatott volna. Az 1998. A) számú vonat a keresztelésnél túl állott meg úgy, hogy a később berobogó 975. számú vonat beleütközött. A két lokomotív és egy waggon izzé porrá zuzódott. Nyomban hozzáfogtak a pálya szabaddá tételéhez, de a munka nehezen ment. A következő személyvonatnak tíz órai késése

volt, majd egy gyorsvonat is berobogott, a melyen Ferencz Ferdinánd főherczeg is ült s úgy ez a gyorsvonat, mint a következő személyvonat három óráig volt kénytelen a baleset színhelyén vesztegelni. Csodálatosképpen a tulsufoltkocsikban senki sem sebesült meg.

* **Örült a pályaudvaron.** Nagy zavart okozott a ruttkai pályaudvaron egy Amerikából hazatérő középkorú szerencsétlen ember, aki indokolatlan viselkedésével csakhamar elárulta, hogy örült. Minthogy azonban vasuti jegye egész Zomborig rendben volt és irásaiból is meglehetett állapítani illetőségi helyét, a vasuti személyzet gondozásába vette a szerencsétlen embert és társaival egyutt továbbította illetőségi helyére, Zomborba.

* **Pótlék a Ksöd helyi dijszabásához.** A kassauerbergi vasut kezelése alatt álló helyi érdekű vasutak vonalain (a csorbatói fogaskepekű vasut kivételével) a gyors és teherárúk szállítására az 1904. évi márczius hó 20-ától érvényes helyi dijszabásához „I. Pótlék“ füzet adatott ki, melynek tartalma: Az egy-ségtételek módosítása. Adómentesség megszünése. A mérsékelt és különösen mérsékelt gyorsárúk díjtételeinek módosítása a gölniczvölgyi vasuton. A poprádvölgyi h. é. vasutak díjtételeinek részbeni megváltoztatása. Helyesbítés. Kapnató 20 fillérért az igazgatóságнал

* **Életmető máv. mérnök.** Nagy veszedelemben forgott Memlauer Károly, ruttkai vasuti gyakornok, a ki több hivatalnoktársával egyutt ment fürödni a Vágba. Vig beszélgetés közben Memlauer, a ki különben jól tud uszni, egyszerre csak elveszítette lába alól a talajt és a rohanó víz magával ragadta a megrémült fiatalembert, a ki ugylátszik lélekjelenlétét veszítve, nem birt az árral megküzdeni. A fürdőző társak eleinte közönyösen nézték, hogy mint veti föl a víz a fiatal embert és rántja ismét vissza az örvénybe: azt hitték, hogy mindezt öntudatosan teszi társuk. Ámde csakhamar észrevették, hogy Memlauer komoly veszedelemben forog. A fürdőzők közül azonban senki sem mert a halállal vergődő megmentésére sietni. Haas Simon, m. kir. államvasuti mérnök, a ki már öltözködni kezdett, látva a nagy veszedelmet, saját életének veszélyeztetésével rohant a habokba, megragadta a már tehetetlen fiatalembert és nagy erőmegfeszítéssel partra vonszolta. Az élesztési kísérletek csakhamar eredménnyel jártak és Memlauer gyakornok meghatóan mondhatott köszönetet élete megmentőjének, Haas Simon mérnöknek.

* **Lopás a vasuton.** Lőcséről írják: Szopkó Géza lőcsei illetőségű honvédtizedes Kassáról jövet Szepesolaszi és Krompach közt egy alvó utastól arany órát és lánczot lopott, melyet azután elzalogosított. Szopkó otthagytá ezredét és a pénzzel megszökött.

* **Uj bécsi gyorsvonat.** Az eddig 6 óra 45 perczkor Budapestről induló zsolnai gyorsvonat, amely eddig csupán Galantháig haladt, a Budapest—bécsi vonal sinpárján sonnan a Vág völgye felé kanyarodott el, f. évi július hó 15-től tovább folytatja útját Pozsony és Bécs felé. Bécsbe este 10 óra 10 perczkor érkezik s így a Léváról d. u. 4 órakor induló utasok is ezen vonattal már este 10 óra 10 perczkor Bécsben lehetnek.

* **Uj vasut a felvidéken.** A kereskedelmi miniszter az államvasutaknak Nagymihály állomásától Verbócz, Nagyzalesska, Gézány, Zavadka, Gajdos, Szobráncz, Oroszkamorócz, Porosztó, Koroszt, Székó érintésével Ungvár állomásig vezetendő helyi érdekű vasut építésére előmunkálati engedelmet adott.

* **Vasuti összeütközés.** San-Sebastiánból távirják, hogy az Irunból érkező vonat az ottani állomáson nekiment a király tolosai útjára készen álló vonatnak. Négy utas megsebesült.

* **Bánffyhungad örmezői vasutra** adott előmunkálati engedélyt a kereskedelemügyi miniszter Mayer Ede Ottó felsőbányai mérnöknek. Az új vasut az államvasutak Bánffyhungad állomásától vagy esetleg Malomszeg megállóhelyétől Alsófüld, Nagymás, Tamásfalva, Középlak, Zutor, Magyaragyzsombor, Pusztaszentmihály, Hídalmas, Bányika, Rákos, Kendermező, Almásbalázsháza, Kettősmező és Galgó községek érintésével a szamosvölgyi vasut Örmező megállóhelyéig vezetne.

* **Eszék-drávaparti vasut.** A kereskedelmi miniszter a Gfrerer, Schoch és Grossmann, budapesti építési vállalkozó cégnek, az általa tervezett eszék-djakovár-vrpoljei rendszeres nyomtávu h. é. vasut kiegészítéseként, az államvasutak eszék-dályai vonalának 3436 + 95 szelvényénél kiágazólag az eszék-villányi vonalának irányában a Dráva partjáig vezetendő vágányra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

* **A leggyorsabb vasutak.** Európa leggyorsabb vasutai a francia vasutak. Ime a gyorsaság championjai. Első sorban a 7. számú Páris-Bordeaux-i gyorsvonat, a melynek átlagos sebessége óránként 80 kilométer 400 méter. Az ut bizonyos részein 100 kilométer sebességgel halad és ezt a sebességet, késés esetén 125 kilométerig lehet fokozni. Utána

következik a Páris-Nizza i gyorsvonat, a melynek az átlagos sebessége óránként már csak 78 km. 720 m. Ez a gyorsvonat helyenkint csak 50 kilométernyi sebességgel közlekedik. Amerikában sebesebb vasutak is vannak, a legújabb amerikai vasut állítólag 150 kilométert tesz meg óránként. Hogy ez igaz-e, azt nehéz ellenőrizni.

* **Nagy vonatösszeütközés.** Salzburg jelentik, hogy az ottani állomáson a 158. számú vonat összeütközött egy szembejövő másik vonattal, mely 3 perczrel később futott be a pályaudvarra. Az összeütközés következtében mindkét vonat kocsijainak nagy része megrongálódott, több utas megsebesült.

* **Lopás a vasuton.** Wally Béla bécsi születésű kir. gazdasági gyakornok, a ki a földművelésügyi miniszterium kötelékében volt alkalmazva, tegnap Hatvanba utazott Miskolcz és Hatvan között elnyomta az álmot. A mikor felébredt, riadtan konstatalta, hogy a belső zsebében elrejtett pénztárczáját, a melyben 2800 korona készpénz volt, ellopták tőle. Rajta kívül csak egy középkorú férfi volt ugyanabban a kocsiszakaszbán. Az a gyanuja, hogy ez az ismeretlen volt a tolvaj. Nyomban feljelentést tett a rendőrségen, a mely nyomozza a tolvajt. Valószínű, hogy notórius utazó-tolvaj lopta meg Wallyt. A rendőrség gyanítja is, hogy ki az a tolvaj, mert egy hét előtt ugyanolyan leírású ember egy főispántól lopott el 3400 koronát, a ki az eléje rakott utazó-tolvajok fényképei között felismerte a tettest.

* **Értesítés.** A tiszai ág. hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiáján az 1905—1906. tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 12-éig eszközöndők; az előadások pedig szeptember 16-án veszik kezdetüket. Utólagos felvételnak szept. 13—15. napjain dőkáni-, azután pedig tanári-kari engedélyvel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesek, a kik t. nyolcos katonai szolgálatukat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok határideje szeptember 1-étől 15-ig terjed. *Jegyzet.* A jogakadémiai hallgatók általában részeshelhetnek a Collegium kebelében fennálló tápintézet kedvezményeiben (az erre nézve megállapított díjak a következők: ebéd és vacsoráért az I. félévben — szept. 1-től decz. végéig — 60 K., a II. félévben — jan. 1-től június végéig — 90 K.; csak ebédért az I. félévben 34 K., a II. félévben 50 K. Az elmúlt tanév folyamán nagyszabású új és kényelmes tápintézeti épületet emeltek s az ellátást is megjavították) Az arra érdemesek igényt tarthatnak a Collegium által évenként kioztatni szokott ösztöndíjakra; valamint a szegénysorsuak tandíjmentességre, tápintézeti-díj elengedésre s a jelentékeny alaptőkével rendelkező „Jogász segély-egylet” támogatására számíthatnak. Ág. hitv. evang. lelkészek, tanárok és tanítók fiai, a mennyiben szorgalom és magavisélet tekintetében kifogás alá nem esnek, külföldi folyamodás mellőzésével a tandíj felét fizetik. A jogakadémiai ifjusági-, valamint a collegiumi nagy-könyvtár a hallgatóság rendelkezésére fog állani. Mindenemű felvilágosításokkal — levélelteli megkeresésre is — szívesen szolgál a jogakadémia igazgatósága.

* **Peronospora, oidium.** Az idei nedves időjárás nem csupán a szőlő levelein élősködő peronosporát fejlesztette ki igen nagy mértékben, hanem a szőlő oidium (lisztharmat) betegségét is meghozta, mely betegség

tudvalevőleg első sorban a szőlő bogyóit támadja meg. Figyelmeztetjük a szőlős gazdákat, hogy az oidium ellen külön kell védekezni és pedig oly módon, hogy a fürtöket vagy behintjük kénporral, vagy megpermetezzük kénmájoldattal. Mindkét védekezési mód biztos eredménnyel jár; különbség mégis van, az nevezetesen, hogy a kénmájoldat sokkal gyorsabban letisztítja a bogyókról az oidiumot, olesőbb és könnyebb vele a védekezés, mint a kénporral. További előnye még, hogy a kénmájoldattal permetezett szőlő bora bűzös szagot nem kap és mert a közönséges peronospora-fecskendőkkel alkalmazható, külön gépek (fújtatók) beszerzését megtakaríthatjuk. A kénmájból egy hold szőlőre körülbelül 3 kilo szükséges: különként 64 fillérért Kecskemétről Máyerfi Zoltán permetezőanyag gyárostól szerezhető be.

Adakozás.

Julius 11.

Losoncz állomásról *Putnoky Pál* hivatalnok úrtól vettük az alábbi levelet:

„Tekintetes Szerkesztőség!

„A ki segít a szegényen, Isten áldása lesz azon.“ A jókedvű operettnek e komoly mondata lebegett előttünk, Losoncz állomás alkalmazottai előtt, mikor a Tek. Szerkesztőség által kiküldött gyűjtőivet egymás között sorra bocsájtottuk. — A mindnyájunkkal közös balsors sejtelve, elszerencsétlenül kártársaink iránt érzett kegyeletünk egyaránt arra készítette, hogy mindnyájan legjobb tehetségünk szerint járuljunk e nemes cél megvalósításához. Így került össze az a 16 koronányi összeg, melyet a mai nappal postára tettünk s melyről a gyűjtőivet mellékelni szerencsém van. Lehet, hogy nem oly mérvű ez az összeg, a minőt egy 80—90 tagot számláló személyzettől elvárni lehet. De mentsen az a tény, hogy senkit erőszakkal adakozásra birni nem akartunk. Az adomány mindenkéntől önként jött, ki-ki a legjobb szívvvel tette le filléréit a szerencsétlen véget ért Schmorl ur sirkövére, családja segélyezésére. Adja az ég, hogy mások se zárkózzanak el e nemes cél megvalósítása elől! A Tekintetes Szerkesztőség pedig fogadja köszönetünk és hálánk kifejezését, mikor e magasztos ügy szolgálatába szegődött s a közvetítést elvállalta! Lelkük tiszta, nyugodt öntudata legyen fáradságuk legszébb jutalma, egyszersmind a segélyre szorultak örömteli hálája és köszönete.

A gyűjtőivet szerencsém van mellékelni.

Kiváló tisztelettel maradtam

Losonczon, 1905. július 7.

a Tekintetes Szerkesztőségnek

készséges szolgálója

Putnoky Pál.

Az adományok a következők: N. N., Dubi Antal, id. Dokál J., Hörk Pál, Putnoky Pál, Hancsók Dezső, Zakabúny Gyula, Welwart Benő és Heringh Jenő 1—1 korona, Radó Vilmos, Pártos Fülöp, ifj. Wodzák János

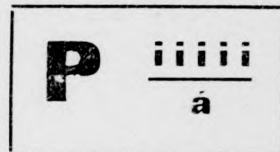
és Smidt Imre 50—50 fill., Saiman K. Zoltán, Turner Antal és Szalai Sándor 40—40 fill., Molnár Mór, Schmiedl János, Kővári Ferencz és Takács Ferencz 30—30 fillér, Lengyel, Budaházy, Kiss Antal, Hamptl Jenő, Szabó Lajos, Bokor Ferencz, Neu Gábor, Bóna Antal, Klacsko János. Hajek Árpád, Nemes József, Ocsovay Lajos és Diósi Náthán 20—20 fillér.

Midőn a nemesszivü adakozóknak e helyen mondunk köszönetet, egyuttal közöljük, hogy a begyült összeget rendeltetési helyére juttatjuk.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűtalány.

A talány minden helyes megfejtője, a ki a megfejtéshez 50 fillér csomagolási díjat mellékel, egy értékes jutalom-könyvben részesül.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő folyó évi július hó 21. A helyes megfejtést július hó 23-iki számunkban tesszük közzé.

A „Haladás“ 28-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Az aratók sztrájkja.

A 3 helyes megfejtőnek, kik az 50 fillért beküldötték, a jutalomkönyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

K. V. Ajánlatát legnagyobb sajnálatunkra nem vehetjük figyelembe, mert ott már van tudósítónk.

B. Ernő. Legközelebb műszaki cikket is fogunk közölni, csak kevés türelmet kérünk.

Franczi. Arra a térre nem követhetjük. Az ujságírói tisztességről — úgy látszik — sok urnak hiányos fogalmi vannak.

A déli báb. A verset elolvastuk s azt a benyomást gyakorolta ránk, hogy ön sokkal sikeresebben írhatna valamit a déli — bábrol.

F. Boldizsár. A cikket köszönjük. Legközelebbi számunkban közölni fogjuk.

Kassa 349. A folyamodvánnyal már elkésett.

Segédfekező. Ha az altiszti vizsgája megvan, tegye le a vonatvezetői szakvizsgát s akkor elébb számíthat kinevezésre.

Több levélre es kéz'ratra jövő számunkban felelünk.

Kiadótulajdonos: **Zsivkovics Antal.**

hát ez is csak olyan asszony, mint a többi, a kit bűnössé tesz az alkalom. Egyik olyan, mint a másik. Minden asszony: asszony . . .

Ugy érezte, hogy vissza kellene mennie, de mégis meggondolta a dolgot és elindult. Így kezezt, hogy valahogy ne találkozzék Bozárnyval . . .

A lelkét megszállta valami különös blazirtság. Fázni is kezdett. A havasok felől ugyancsak hűvös szél fűtyölt be a városba. Szinte metszette az arcát. Nem sokat törődött vele. Inkább azon kezdett morfondirozni, hogy tulajdonképen mit is érez ő most. Alig tudott belőle kiigazodni. Végre abban állapotott meg, hogy egy kicsit még most is szereti Gitát. Nem úgy, mint előbb. Egészen máskép. Ha nem feleségül most már nem venné semmi szín alatt. Észrevette, hogy a kiabándulás stádiumába lépett. Ez jó jel, gondolta magában, a boszniai ut javára billenti a mérleget.

A kámban együtt voltak még a tisztek. Udvariassággal fogadták Mattusich lovagot és maguk közé tiltették.

— Fínik, ma mulatni akarok. Lemondtam a menyasszonyomról és megyek Boszniába, hogy katoná legyek . . .

— Eljén a lovag!

Blazevits kadét oda hajolt Fekete fénahagyhoz és ennyit sugott a fülébe:

— Jól megy minden. A lovag megyógyult . . .

Már az Arany szarvasban volt a kompánia, mikor Mattusich lovagnak sötét gondolata támadt.

— Hát ha az a lány bolondot csinál és szégyenében az öngyilkosságra gondol? . . . Ej, ej, csak azt ne!

— Jó, hát elmegyek. De csak úgy, mint ha akár melyik más asszonyhoz mennék. Azzal nem törődöm, hogy menyasszonyom volt. Megirta ugyan, hogy az apja nem lesz othon, de hát mért legyek én becsületesebb, mint ő? Ezt nem kívánhatja tőlem senki. Ha ő képes lesz este egy férfit elfogadni, miért lennék én olyan ügygüti, hogy elszalaszsam a kinálkozó alkalmat?!

És elment . . .

Lassu, tétovázó lépésekkel haladt fölfelé a nagyon is jól ismert lépcsőkön, melyeket annyiszor kopatott. Sajnos, hiába. De hát ő nem tehet róla. Nem is tudja hirtelenjében, hogy kit okozzon érte. Hát elmult és azzal vége mindennek.

Gita az utolsó pillanatig azt hitte, nem fog eljönni. Mégis mikor meglátta, olyan természetesen találta, hogy megérkezett. Nagyön izgatott lehetett, mert elfelejtett neki köszönni is.

— Hát eljött?

— Igen, eljöttem s várom kívánságát.

— Oh, oh, milyen feszes, milyen hideg. Lovag, maga nagyon megváltozott. Ezelőtt egészen más volt.

A lovgon erőt vett valami diákori szentimentalizmus s érzékeny hangon ennyit válaszolt:

— Hja, annak vége van. Megváltozott a világ, megváltozott minden, minden körülöttem, csoda-e hát, ha én is más lettem?!

— Azt hiszi? Csaldók. Van valami, a mi a régi maradt. Én tudom!

Volt valami bájos inceselkedés a hangjában, a mi új kedvre hangolta a lovagot.

— S nem mondaná azt meg nekem is?

— Hogyne! De nem hangosan. Majd megszom . . .

A lovag még sohse látta ilyennek Gitiát. Feje fölött az ártatlanság glóriája foszladozni kezdett s perczről-perczre közeledett a földhöz. Eddig csak úgy lebegett az égi szférák között, mint valami bűbajos tünemény, a kít lehet esodálni, imádni, most azonban látszik, hogy van egy kis köze a földhöz is, mert nem tudja megtagadni asszony voltát.

Oda ment hozzá.

A haja megcsiklandozta arcát s érezte testének különös melegét.

— Szeretem magát most is, mint eddig. Örökre . . .

Ennyit sugott s aztán a lovag nyakába borult. Ez meg nem tudta átölelni. A meglepetéstől szinte megdermedtek a karjai s félre dobta magától a leányt.

— Ah, hát asszony vagy te is, mint a többi, gondolta magában. Jól van! Egy katona nem lesz óvatos, ha te nem vigyázol magadra.

A lovag most már végkép elfeledte, hogy rövid idő előtt még menyasszonyának nevezte azt a lányt, csak a szerelmes, gyöngé nő állott előtte, a ki oda adta magát neki. Hiszen eddig szó sem volt arról, hogy megöleljék egymást s most a lány dobta magát karjai közé. Mattusich lovag érezte, hogy Gita egészen hatalmában van.

Aztán magához ölelte, ajka fölé hajolt és megsókolta hosszan, kéjlesen A lány elkábult.

— Sirmi szeretnék, ha eszembe jut, hogy nem lehetek a magáé!

— Édes! Igazán mondja?

— Szivemből.

— Hát akkor legyen az enyém.

— Már nem lehet.

— Hogyne. Ha örökre nem, legalább ma este. A lány mosolyogni kezdett és gyorsan szedte a lélegzetet, mint a ki nagyon boldog.

— Ma este? ma este? Igen, igen, a magáé! . . . A tied! . . .

A eseléd nem gyujtotta föl a lámpákat, ők is elfelejtették . . .

* * *

Koromsötét volt a folyosókon is. Mattusich lovag csak úgy botorkált lefelé a márvány lépcsőkön, óvatosan, vigyázva.

Az utja közepén megütötte a fülét valami siró hang. Gita jajgatott. Megismerte. Neszelni kezdett. Aztán ennyit hallott:

— Istenem, Istenem, mi lesz belőlem?

S erre újra sirás következett, hangos, keserves.

Mattusich lovag életében most érezte először az önvád nehéz súlyát. Ráhajolt a lépcső korlátjára és úgy hallgatta a beszenyvezett gyermek elfojtott zokogását.

— Az igaz, hogy aljas, nyomorult ember vagyok . . .

Aztán újra felülkerekedett benne a könnyelműsége.

— Ej, de hát én vagyok a bűnös? Ő az oka mindennek!

Eszébe jutott az öreg Bozary is.

— No, szegény öreg, te ugyan rutul ki vagy játszva . . . Arra is képes lettél volna, hogy oltár fölé állítsd Gítádat, mint valami madonnát, pedig

Ki akar altiszti vizsgát tenni?

Az rendelje meg lapunk szerkesztőségében
a legjobb

altiszti vizsgára előkészítő
kézi könyvet,

mely könnyed modorban s élvezetes elő-
adásban, lehetőleg rövidítve, tartalmazza az
egész vizsgaanyagot.

SZÜTS JENŐ

eddig megjelent könyvei lapunk szer-
kesztőségében megrendelhetők.

Szivatörténetek, elbeszélések 2 K

Beteg emberek, elbeszélések 2 „

Vérnyomok a hóban, regény 2 „

Pokol, regény 2 „

A szerelem csődje, regény 2 „

Lapunk előfizetői bármelyik könyvet

egy korona

kedvezményes áron megszerezhetik.

Értesítés!

Értesítjük az érdeklődőket, hogy a

Vasuti altiszti vizsgára készülők kézikönyvét

a közm. és közlekedési m. kir. miniszter 15841/1888. sz. rendelete alapján
összeállítottuk és kiadtuk. *E jelenleg valóban hézagot pótló munka*

ára **3 korona.**

A „HALADÁS” szerkesztősége.

Előfizetések szerkesztőségünkhöz küldendők.

Utánzásoktól óvakodjunk!

Csak azon készítmények valódiak, melyek az itt látható védjeggyel vannak ellátva.

Karánsebesi RÁCZ JENŐ

„Arany szarvas”-hoz címzett gyógyszerertárában

MISKOLCZON

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy általa jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézörmek sejem-puhaságát ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőrtől késő korig megóvjá, egy téglgy 1 kor. Hozzá Iris halzám szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arczpor, fehér, rózsá és erám színekben, 1 kis dohoz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájessentia** néhány cseppel egyszeri szájjá kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desinfectálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszeremet nem használták és fogtájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) szelvi fog-csepp. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpaodást megátolja, valamint egyéb fejbőrbelegéségtől megóv és kellemes illatúval fogva szívesen alkalmazatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balzsam hajuszpedelője”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírmentes balzsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden hajuszszinhez alkalmazható. 1 kis dohoz ára 30 fillér. 1 nagy dohoz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömtrök kirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port, 1 dohoz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depillatoriumot, 1 üveg 1 korona.
Rüh (Crühátka ellen) Naphtol kenőcs, 1 kis téglgy 1 korona, — nagy 3 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Tegy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez unasztis mellékelye van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik. **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonsszereket, ugy mennyiségűleg, mint minőségűleg és olcsósággunkkal föltölmutják; ugy, hogy általában házi szerek gyáratant legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Czelszerűség kedvéért 2 koronán aluli megrendeléseknél kérik a szer áram kívüli postai portóköltségek fedezésére még 60 fillért a megrendeléssel egyidejűleg beküldeni.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.